

Malın Gibi Yi Omar Ağa

– İpciERDOĞAN · 17 Kasım 2021

MALIN GİBİ Yİ OMAR AĞA !

Küllükte eşinen tavukların bile hayatının garantide olmadığı bir mahallede oturuyordu Ömer. Babaları Şanlı'nın Ahmet öldükten bir zaman sonra kardeşleriyle evlerini ayırıp taşınmazları pay ettiklerinde kendisine dağın yamacındaki baba evi düşmüştü.

Babası Ahmet ağılında davar sürüsü, ahırında ineği danası, bolca tarlası olan çiftçilikle, hayvancılıkla geçimini temin eden 'Şanlı'nın uşağı' diye isim yapmış birisiydi. Şanlı'nın Ömer'e babasından evini geçindirecek kadar hayvan ve tarla kalmıştı. Bunlarla uğraşırken artan boş vakitlerinde de elinden az buçuk iş geldiğinden dolayı hanımıyla beraber evin kırık dökük gerekli tamiratlarını yapıyorlardı.

Köyünde sevilip sayılan birisiydi. İnsanlar arası dedikoduya karışmaz, aradaki uyuşmazlıkları kavgayla değil de oturup anlaşmayla halledilmesi yanlısıydı. Kapısına gelen naçarda kalmış kimseleri boş çevirmez, kıt kanaat gücünün yettiğince yardımını esirgemezdi.

Şanlı'nın Ömer dünya malında gözü olmayan, gözünü para pul hırsı bürümeyen birisiydi. Onun aklını yoran tek şey zaten ufak olan tarlaların miras yüzünden bölüne bölüne küçüleceği, bu yüzden zamanla çiftçiliğin karın doyurmayacağı idi. Bu yüzden biri ilkokulda diğeri de ortaokulda okuyan iki oğlunu okutmak, böylelikle onların sırtını devlete dayatmaktı.

Altmışlı yılların ortalarına kadar her köyde olduğu gibi Ömer'in köyünde de yoksulluk diz boyu idi. Köylü mevsimine göre ürettiği mahsullerden bulgur pilavı, kuru ve taze fasulye, keşkaf, suvannama, pancar çırpması, patates, nohut, pırasa, çullama, madımak gibi yemeklerin yanında yanında düğ, tarhana, mercimek çorbası gibi yiyecek ve içeceklerle köylü karnını doyururdu. Kapısında koyun keçi ve inek bulunanlar ara sıra bunları keserek et ihtiyaçlarını giderirler, hayır sahibi olanlarda olmayanlara az buçuk et vermeyi ahreti düşünerek ihmal etmezlerdi.

Canı yinik yemek isteyen fakat etlik hayvan bulamayan köyün gençleri bir araya gelerek bir davar çobanıyla üç beş liraya anlaşıp "canavar yiniği" diye adlandırılan koyun veya kuzunun etinin yarısından çoğunu alarak ya da evlerinden veya komşu kümeslerinden çalıp getirdikleri tavuk, horoz, hindi gibi hayvanları kesip yiyerek ıssız bağ damlarında eğlenirlerdi. Bu işin başını da Bükülmez Bayram çekerdi.

O yıl Ömer'in mahallesindeki yirmi beş otuz kadar inek danasını Mayıs ayının ortalarına gelindiği halde otlatacak bir çoban bulunamamıştı. Bu hayvanları Ramis denen çocuk her yıl okullar tatile girer girmez güderi. Onu babası bir adamın kapısına çiftçi verince o yüzden mahallenin danaları çobansız kalmıştı.

Serindağ diye anılan mahalle sakinleri inekleri çobana katıyorlar danalarını da evlerinin hemen üzerindeki dağda Çayırılık denen yere bırakıyorlar, orada öğleye kadar otlayan hayvanlar öğle vakti eve su içmeye geliyor, sulandıktan sonra tekrar yaylım için dağa bırakılıyorlardı.

Günün birinde öğleyn eve su içmeye gelen danasını Çayırılığa bırakan Ömer bağ bellemeye gitti.

Akşam eve geldiğinde hanımı Şaziye'yi iki gözü çeşme ağlar buldu. Nedenini sorduğunda hanımından dananın eve gelmediğini, küçük oğlu Necdet'inde danayı aramaya gittiğini öğrendi. Ömer ağzına bir lokma almadan aç susuz, yorgun argın danayı gece yarısına kadar arayıp sorduysa da bir netice alamadan eve eli boş döndü. Aradan bir hafta geçse de ala danası koca köyün içinde yok olmuştu. Aklına bir şeyler gelse de şahit yok ispat yok kime güman gelecek, kimi suçlayacaktı.

Bükülmez bayram ekibi Sarı Sabri, Guytu Kemal ve Çörten Nuri'yi bir ikinci vakti odasına çağırarak dana hırsızlığının üzerinden bir hafta geçtiğini, artık ortamın soğuduğunu, bu dananın kendisinde olduğunun meydana çıkmadan kesilerek komşularla beraber yenmesine karar verdi. Arkadaşlarına "siz odun tedarikine bakın gerisini ben hallederim".

Bükülmez Bayram ertesi günü sabahtan ev komşularına ve köydeki akrabalarına iki oğluyla "Babam ağabeyim Mesut üç ay evvel askerden sağ salim geldiği için dana kesti, öğle yemeğine bize davetlisiniz" diye öğütleyip haber saldıktan sonra her şeyden haberi olan fakat korkudan kimseye bir şey diyemeyen hanımı ve üç arkadaşıyla danayı kesmek için ahıra yöneldi.

Daveti duyanlar öğleye doğru Bükülmez Bayram'ın evine gelmeye başladılar. Bükülmez Bayram "foyam meydana çıkmasın" diye Şanlı'nın Ömer ve hanımı Şaziye'yi de yemeğe davet etmişti. Daha eve yaklaşırken tandırda ki kazanda pişen etin burcu burcu kokusu etrafa yayılıyordu. Kurulan yer sofralarına kadın ve çocuklar erkeklerden ayrı olarak oturuyorlardı.

Şanlı'nın Ömer'in çatal kapıdan içeri girer girmez gözlerine kesilen dananın tuzlanarak katlanmış derisi takıldı. Derisinin rengi tıpkı kaybolan danasının rengine ne kadar da benziyordu. Elden utanmasa deriyi açıp içinde sarılı olan kelle derisini çıkarıp bunun ala danasının olduğunu ispatlayacaktı. Hadi kendisinin değilse ayıp olmaz mıydı?

Ev sahibi onu ayakta karşılayarak hoş beş ettikten sonra "kıymetli komşum benim sofraya buyur" diyerek kendisi ve üç arkadaşının oturduğu sofrada ona da yer verdi.

Sofrada iki kişi daha oturuyordu, derken tepsi içerisinde et ve yanında bulgur pilavı ile yufka ekmek getirenler tarafından yerdeki siniye yerleştirildi. Az sonra Bükülmez Bayram "haydi başlayın ağalar" demesiyle tahta kaşıklar havada uçuşarak önce tepsideki ete, sonrada iştahla bulgur pilavına yöneldi.

Etin yağından hararetlen kişiler sırasıyla boz boccayı tepelerine dikerken ala danası gözünden hiç gitmeyen Ömer yemeğe kaşığı iştahsız uzatıyordu. Açlıktan gözleri göverenler karınları doydukça kendilerine geliyorlardı. Bunlardan birisi de Guytu Kemal'di. Ömer'in yemeğe kaşığı iştahsız uzattığını her nasılsa fark etmişti. "Ne o Ömar ağa, canın bi şeye mi sıkkın, yoosam utanıyon da ondan mı yemağa az verişdiriyon. Yİ UTANMA Yİ, MALIN GİBİ Yİ" derken bıyık altından gülmeyi de ihmal etmiyordu.

ERDOĞAN ÇALIŞKAN KIRŞEHİR. 16 11 2021 GERÇEK YAŞANMIŞLIKLARDAN